

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 24

ΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ἐάν πρό τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἐρωτώμενός τις, ἀπῆντα ὅτι ἡ μικρά ἡμῶν χώρα διὰ τῶν περιορισμένων αὐτῆς δυνάμεων καί διὰ τῶν μικρῶν ἀμυντικῶν αὐτῆς ὄπλων θά ἠδύνατο νά ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἀπρόκλητον ἐπιδρομὴν θά ἐξακριβώζετο ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς «παραλογιζόμενος» καὶ εὐρισκόμενος μακρὰν τῆς πραγματικότητος. Διότι τίς ἠδύνατο νά παραθεωρήσῃ τὴν δύναμιν τῶν τεθωρακισμένων μεραρχιῶν καὶ ποῖος θά ἠδύνατο νά ἀνθέξῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον θά ἐξεχέετο ἀπὸ τὸ στόμα τῶν πολυαριθμῶν ἐχθρικών ἀρμάτων μάχης; Ἡ τίς ἠδύνατο νά ἀμφιβάλλῃ ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου τὰ πάντα δὲν θά εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῶν χιλιῶδων ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ὡς ἄλλα σμήνη ἀκρίδων θά ἐκάλυπτον τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος; Ἡτο δυνατόν αἱ ἐχθρικαὶ τελειόταται πολεμικαὶ τοῦ ὀλέθρου μηχαναὶ νά ἀντιμετωπισθῶσι κυρίως διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας καὶ ὁ πεπυρακτωμένος τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν βομβῶν σιδηρὸς νά λυγίσῃ μόνον διὰ τῆς ἀδαμάστου θελήσεως ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νά ζῆσῃ ἐλεύθερος μεταξὺ λαῶν ἐλευθέρων.

Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄλλ' ὁ Κύριος ἐβεβαίωσεν ὅτι «τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.» Καὶ πράγματι τὰ τέως καὶ πρότερον ὡς ἀδύνατα θεωρούμενα κατέστησαν ὄντως δυνατὰ καὶ θαύματα ἐπετελέσθησαν, ἀγαγνωρίζόμενα παρὰ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἕως χθὲς ἀπιστούντων· διότι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐν μιᾷ ψυχῇ, ἀπὸ τοῦ Ἄνωτάτου ἡμῶν Ἀρχοντος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ δὲν ἀνέθηκεν ἐπὶ τὴν πολεμικὴν τῆς χώρας ἡμῶν παρασκευήν, ἡ ὁποία καίτοι κατὰ πάντα τελεία οὐδέποτε ἠδύνατο νά εἶναι ἀνωτέρα τῶν δυνάμεων ἐνὸς πτωμέων, τὸν δυνάμενον νά συντριβῇ τὰ τόξα τῶν ἀδικῶν δυναστῶν καὶ νά ἐκμηδενίσῃ τοὺς ἐπὶ μόνους τοῖς ἀρμασι καὶ τοῖς ἵπποις καὶ ταῖς ποικίλαις πολεμικαῖς μηχαναῖς ἐλπίζοντας. Οὕτως εἶδομεν τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ πολέμου ἡμέρας παρουσίασεν ὁ προκείμενος τοῦ Ἐθνους ἡμῶν ἀγὼν: Εἰς ἀντετάσσετο κατὰ χιλίων καὶ ἀήττητα τὰ ἡρωϊκὰ τῶν πολεμιστῶν ἡμῶν στήθη γυμνὰ προδτάσσαντο κατὰ τῆς λάβας τῶν φλογεβόλων καὶ τῶν πολεμικῶν τοῦ ἐχθροῦ ἀρμάτων. Ὀχυρώματα πόρθητα κατεβάλλοντο διὰ τῆς λύγης καὶ αἰετῶν.

μεναι πολυαριθμοὶ τοῦ ἐχθροῦ μηχαναὶ ἐξουδετεροῦντο ὑπὸ ἀσυγκρίτως ὀλιγοτέρων, ἀλλ' ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένων ἡμετέρων ἰσάκρων, πεποιδότων εἰς τὸν δίκαιον τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀγῶνα καὶ εἰς τὴν ἀκατάβλητον καὶ κραταιὰν τοῦ Κυρίου προστασίαν, ἡ ὁποία τόσον θαυμαστῶς παρεσχέθη διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων νικῶν τῶν γενναίων ἡμῶν στρατευμάτων.

Ἡ προστασία ὅμως αὕτη δημιουργεῖ διὰ τὸ Ἐθνος ἡμῶν βαρεῖας ὑποχρεώσεις. Ἐφ' ὅσον ὁ Κύριος ἐσκέπασεν ἡμᾶς ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πολέμου καὶ ἐχαρίσεν εἰς τὸν ἔνδοξον ἡμῶν στρατὸν τρόπαια, τὰ ὁποῖα οὔτε ἐν ὄνειρῳ δὲν θά ἠδυνάμεθα νά ἐλπίζωμεν, ἡ στοιχειώδης εὐγνωμοσύνη ἀπαιτεῖ ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀξίαν τῆς παρασχεθείσης πρὸς τὸ Ἐθνος ἡμῶν εὐεργεσίας καὶ ὅπως συνάψωμεν ἔτι στενωτέρας σχέσεις καὶ μείνωμεν στενῶς συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ μοναδικοῦ ὄντως Προστάτου καὶ Φύλακος. Δὲν εἶναι δυνατόν σήμερον νά λαμβάνωμεν τὴν προστασίαν Του, τὴν ὁποίαν ἐζητοῦμεν παρ' Αὐτοῦ χθὲς, καὶ αὐριον νά Τοῦ στρέψωμεν τὰ νῶτα. Σήμερον νά ὑψώνωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ἰκέτιδας πρὸς Αὐτὸν καὶ αὐριον αἱ ἴδια ἡμῶν χεῖρες νά διαπράττωσιν ἀδικίας πρὸς ὕβριν τοῦ ὀνόματός Του. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡ προστασία Του ἀπῆλλάξε τὸ Ἐθνος ἡμῶν τῶν κινδύνων καὶ τῶν συμφορῶν, τὰς ὁποίας τέως ἐφοβούμεθα, ἔχομεν ὑποχρεώσιν καὶ ὡς Ἐθνος καὶ ὡς ἄτομα νά στραφῶμεν ὀριστικῶς πρὸς Αὐτόν. Ὁ καλύτερος δὲ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποῖου θά ἀποδείξωμεν τὴν θεοφίλητον ταύτην μεταβολὴν εἶναι νά προσαρμόσωμεν τὸν ἀτομικὸν καὶ κοινωνικὸν ἡμῶν βίον πρὸς τὸ θέλημα Του. Διὰ τοῦ ὅλου ἡμῶν βίου πρέπει νά ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν εἶναι τὸ ὄντι ὁ Κύριος καὶ ἀπόλυτος ἐξουσιαστὴς ἡμῶν.

Ἔργον μέγα ἤρξατο ἐπομένως διὰ πάντας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου. Ἔργον ἀναπλάσεως τῶν ψυχῶν καὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἔργον ἀναδείξεως τοῦ Ἐυαγγελίου ὡς τοῦ μόνου ρυθμιστοῦ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν πολιτείας. Το δὲ ἔργον τοῦτο θά εἶναι συγχρόνως καὶ ἡ νέα ἡμῶν ἐθνικὴ πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς ἀποστολή. Εἶναι ἡ ἀποστολὴ περὶ τῆς ὁποίας εἰς τὸ πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ καταλήψει τῆς Κορυνθῶς διάγγελμα αὐτοῦ ὠμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἡ ἀποστολὴ νά ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὄνομα «ἔτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΛΩΣΤΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Γκλώστερ κ. Χέντλαμ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

«Θά εἴμεθα ἐν πνεύματι μετ' ὑμῶν ἐν τῇ δεήσει ὑμῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ εὐλογῶν τὰ στρατεύματα τῆς Χριστιανικῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ χάρισῃ εἰρήνην, ἐλευθερίαν καὶ ἀδελφωσύνην εἰς πάντα τὰ ὀρθόδοξα ἔθνη»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν οὕτω :

«Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ ἀδελφικῷ τηλεγραφίῳ καὶ ἐν πνεύματι μετοχῆ ἀναπεμφθείσης Κυριακῆν κοινῆς μετ' ἀδελφῶν ἀγγλῶν δεήσεως. Κύριος εὐλογεῖ κοινὸν ἀγῶνα, δικαίου, ἐλευθερίας».

Ὡσαύτως ἐπὶ ταῖς λαμπραῖς νίκαις τῶν ἡρωϊκῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester ἀπηύθυνε θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσανθὸν ἐξ ἐνόματος ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Μακαριώτατος ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ εὐχόμενος ἐνίσχυσιν καὶ κατευθῶσιν τοῦ κοινοῦ μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὑπὲρ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀγῶνος.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκρηξὴν τοῦ πολέμου ἐβδομάδος, προέβη εἰς τὴν σύστασιν ἐιδικῆς Ὑπηρεσίας, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐνεργητέρα ἐκδήλωσις τῆς στοργῆς καὶ τῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐνίσχυσιν καὶ ἡ διαφώτισις τῶν ἐν τῷ Μετώπῳ ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ συνεργάζονται ἤδη περὶ τοὺς χιλίους ἐπτακοσίους ἐθελονταὶ συνεργάται. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευθέντων προοριζομένου Τμήματος τῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου παράρτημα διωργανώθη ἐν ἐκάστῃ ἐνορίᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐξεδόθησαν αἱ κατωτέρω γενικαὶ ὁδηγαί :

Α'. Ἡ ἀποστολὴ τῶν παραρτημάτων.

1. Ἡ Ὑπηρεσία μας πρόκειται νὰ παράσχη τὰς ὑπηρεσίας τῆς καὶ νὰ ἐνίσχυσῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον συντελεῖται ὑπὸ τῶν ἰδρυμάτων κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ τῶν συναφῶν ὁργανώσεων, ὡς π. χ. τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυματος, Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐπιτροπῶν μασσιτίων κλπ. Συνεπῶς τὰ μέλη τῆς Ὑπηρεσίας μας θὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι ὅπου ἐκδηλοῦται δράσις τοιούτων ὁργανώσεων, θὰ περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐνισχύωμεν τὴν δράσιν αὐτὴν καί, ἐν πνεύματι πάντοτε ἁρμονικῆς μετ' αὐτῶν συνεργασίας, νὰ παρέχωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας.

2. Εἰδικώτερον, εἰς τὸν τομέα τῆς περιθάλψεως

τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, ἡ Ὑπηρεσία μας θὰ ἔλθῃ εἰς ἐλαφὴν μετὰ τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ τὴν παροχὴν πάσης συνδρομῆς καὶ ἐνίσχυσεως.

3. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἄλλων ὁργανώσεων ἐπιβάλλεται κατὰ πρῶτον λόγον ἵνα μὴ ἡ τυχὸν σύγκρουσις ἐν τῇ παραλλήλῳ δράσει τῶν ὁργανώσεων δημιουργήσῃ ζητήματα τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὰς παροῦσας μάλιστα περιστάσεις ὁποσδήποτε πρέπει ν' ἀποφευχθοῦν, καὶ ἵνα διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῶν ἀποφεύγῃται ἡ διπλῆ ἐνίσχυσιν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

4. Δὲν πρέπει νὰ παροράται ὁ καθαρῶς χριστιανικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἔργου, καὶ ἡ ἐντεῦθεν ὑποχρέωσις νὰ εἴμεθα τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀνεκτικῆς καὶ ταπεινόφρονος συμπεριφορᾶς εἰς τὰς μετὰ τῶν ἄλλων ὁργανώσεων σχέσεις μας.

5. Διὰ πᾶν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχὸν προκύψῃ μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας μας καὶ ἄλλης ὁμοειδοῦς ὁ (ἡ) ἐντεταλμένος Σύμβουλος θὰ ζητῇ ἀνευ ἀναβολῆς ὁδηγίας παρὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

6. Ἡ δράσις τῶν παραρτημάτων θὰ περιορισθῇ πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ ἔργον τῆς παροχῆς βοήθειας εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων καὶ δὴ :

α') Εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς οἰκογενειακῆς καὶ ἰκονομικῆς καταστάσεώς των.

β') Εἰς τὴν παροχὴν ἰατρικῆς κλπ. περιθάλψεως.

γ') Εἰς τὴν οἰκογενειακὴν περίθαλψιν καὶ παροχὴν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν, τὴν παρακολούθησιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων κλπ.

Β'. Ἀρμοδιότητες καὶ καθήκοντα τοῦ (τῆς) ἐντεταλμένου Συμβούλου

7. Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος διορίζεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

8. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ὑπηρεσίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ παραρτήματος καὶ εἶναι ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Ἐποπτεύει τὴν ὅλην δράσιν τοῦ παραρτήματος, καὶ κρατεῖ ἐνήμερον τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐργασίας.

9. Ἄμα τῷ διορισμῷ ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν πρῶτην ὁργάνωσιν τοῦ παραρτήματος. Πρῶτιστον μέλημα θὰ εἶναι ἡ ἔρευνα διὰ τὴν ἐπιλογὴν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων κατοίκων τῆς περιφερείας καὶ ἡ ὑπόδειξις τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν πρὸς διορισμὸν των ὡς Συμβούλων, ἐπισκεπτῶν Κυριῶν κλπ.

10. Τὸ γραφεῖον τοῦ παραρτήματος δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἢ προσωρινῶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐντεταλμένου συμβούλου ἔφ' ὅσον ἡ οἰκία αὕτη κεῖται εἰς κεντρικὴν θέσιν ἢ πλησίον τοῦ Ναοῦ. Διὰ τὴν καλυτέραν ἐγκατάστασιν τοῦ γραφείου τοῦ παραρτήματος θὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὅπως ἐπιτευχθῇ αὕτη ἀνευ δαπάνης. Εὐνόητον δὲ εἶναι ὅτι ἂν παρουσιασθῇ περίπλοκος ὁμοειδὴς παραχωρήσεως καταλλήλου χώρου παρὰ ἰδιώτου, ἰδρυματος ἢ Σωματείου ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὴν προσφορὰν, κρατῶν ἐνήμερον τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν.

11. Τὴν ἀπαραίτητον ἐπίπλωσιν τοῦ γραφείου

τοῦ παραρτήματος θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν συμβούλων ἀνευ δαπάνης, δοθέντος ὅτι ἡ ὅλη δρᾶσις τῶν παραρτημάτων δὲν πρέπει κατὰ τὸ ἀκολουθούμενον σύστημα νὰ δημιουργῆ δαπάνας.

12. Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος θέλει ὁρίσῃ γραμματέα ὁποῖος θὰ διεξάγῃ ὅλην τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ τηρῆ τὸ μητρῶν τῶν ἐπισκεπτῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων μετὰ τῶν διευθύνσεών των καὶ τῆς περιφερείας ἐν ἣ ἑκάστη τούτων ἐργάζεται.

13. Ἄμα τῷ διορισμῷ τῶν συμβούλων ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος τοποθετεῖ αὐτοὺς (ἢ αὐτὸς) εἰς τοὺς κλάδους διὰ τοὺς ὁποίους κρίνονται μᾶλλον κατάλληλοι.

14. Ὁ ἐντεταλμένος Σύμβουλος ὑποχρεοῦται ὅπως, ἅμα τῇ πρώτῃ ὀργανώσει τοῦ παραρτήματος ἑξακοβώσῃ τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τούτου δρώσας ὁμοειδεῖς ὀργανώσεις ἢ Ἐπιτροπὰς εἴτε αὐταὶ εἶναι Κρατικαὶ εἴτε ἀνήκουν εἰς ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἢ σωματεῖα καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς προσωπικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν διευθύνσεών των, διὰ τὸν ἐν πνεύματι συνεργασίας καθορισμὸν τῆς ἐνισχύσεως τὴν ὁποῖαν θὰ παράσχη ἢ Ὑπηρεσία μας.

15. Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐνὸς τῶν συμβούλων ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

16. Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος καὶ ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ παραμένωσι καθ' ὄρισμένας ὥρας καθ' ἑκάστην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παραρτήματος ἵνα δέχωνται πάντας τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ παρουσιασθοῦν καὶ ὑποβάλουν αἰτήσεις ἢ παραύονα.

Γ'. Καθήκοντα τῶν Συμβούλων καὶ τῶν μελῶν.

17. Εἰς ἕκαστον παράρτημα θὰ κατανέμεται ἡ ἐργασία κατ' ἀντικείμενα εἰς ἰδίους κλάδους ἀντιστοιχοῦντας πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6 διαίρεσιν τῆς δράσεως.

18. Ἐκάστου κλάδου προϊστάται εἰς ἢ μία Σύμβουλος, παρ' ἑκάστη δὲ Σύμβουλῳ τάσσεται εἰς ἢ μία γραμματεὺς.

19. Ἡ Σύμβουλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κλάδου τοῦ παραρτήματος, διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων καὶ τὴν ὅλην πρὸδον τῆς ἐργασίας.

20. Οἱ Σύμβουλοι προϊστάμενοι κλάδων τοῦ αὐτοῦ παραρτήματος ὀφείλουν νὰ συνεργάζωνται καὶ νὰ συντονίζουσιν τὰς ἐνεργείας των.

21. Οἱ Σύμβουλοι ὑποχρεοῦνται διὰ πᾶν ζήτημα, ἀφορῶν τὸν κλάδον τοῦ ὁποίου προϊστάνται, ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸν ἐντεταλμένον Σύμβουλον καὶ δι' αὐτῆς νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

22. Οἱ Σύμβουλοι ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῇ προτάσει τοῦ ἐντεταλμένου Συμβούλου.

23. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας Συμβούλου τινός, οὗτος ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐπισκεπτρίας Κυρίας ἢ Δεσποινίδος, ὀριζομένης παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου Συμβούλου.

Εἰδικώτερα καθήκοντα τῶν Συμβούλων καὶ τῶν μελῶν.

α) Κλάδος ἐρεῦνης οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως οἰκογενειῶν ἐπιστράτων.

24. Πρὸς συστηματοποίησιν τῆς ἐνισχύσεως τὴν ὁποῖαν καλούμεθα νὰ προσφέρωμεν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων εἶναι ἀπαραίτητον διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς νὰ γνωρίσωμεν τὰς οἰκογενεῖας αὐτῆς καὶ νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ τῆς ὅλης οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεώς των ἑξακριβοῦντες πᾶσαν χρῆσιμον πληροφορίαν.

25. Πρὸς τοῦτο θὰ βοηθηθῶμεν ἀπὸ τοὺς καταρτιθέντας κατὰ ἐνορίας καταλόγους ἐφεδρικῶν ἐπιδομάτων ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ λάβωμεν τὰ ἀναγκαζοῦντα στοιχεῖα ἢτοι τὸ ὄνοματεπώνυμον, τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐπιστράτου.

26. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ μεταφερθοῦν εἰς οἰκογενειακὰ δελτία μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐφοδιασθοῦν τὰ παραρτήματα.

27. Τὰ οἰκογενειακὰ δελτία θὰ ταξινομηθοῦν καθ' ὁδοὺς ἢ κατὰ συνοικίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ παρὰ τῆς ἐπισκεπτρίας κυρίας ἐπιτόπιος ἔρευνα.

28. Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῶν δελτίων παρ' ἑκάστης ἐπισκεπτρίας Κυρίας θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς οἰκογενείας. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν Κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐπὶ τῶν ἐξῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν πρώτην ἰδίαν ἐπίσκεψιν.

α') Νὰ ἐξηγηθῇ ἐπαρκῶς ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως. Ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπισκέπτρια Κυρία ἀνήκει εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ ὁποῖα Ὑπηρεσία σκοπὸν ἔχει νὰ ἐργασθῇ καὶ αὐτὴ μαζὺ μὲ τὰς ἄλλας παρεμφερεῖς ὀργανώσεις ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

β') Νὰ ἐπεξηγηθῇ ἐπίσης ὅτι τὰ στοιχεῖα πού θὰ ζητηθοῦν δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ εἶναι ἡ Ὑπηρεσία ἐν γνώσει τῆς οἰκογενειακῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ τῶν ἐν γένει ἀναγκῶν αὐτῶν διὰ τὴν καλυτέραν δυνατὴν ἀντιμετώπισίν των.

γ') Νὰ ἐπεξηγηθῇ ποίας ὑπηρεσίας προτίθεται νὰ προσφέρῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ζητήσῃ ἡ οἰκογένεια τὴν ἀρωγὴν τῆς Ὑπηρεσίας.

δ') Κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπίσκεψιν θὰ ζητηθοῦν τὰ στοιχεῖα καὶ θὰ συμπληρωθῇ τὸ δελτίον, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπ' αὐτοῦ ὁδηγίας. Ἡ προσεκτικὴ καὶ ἐπιμελημένη συμπλήρωσις τοῦ δελτίου εἶναι ἰδίᾳ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἢ τὴν προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν τῆς ἐπισκεπτρίας Κυρίας ἢ τὴν πιστοποίησιν τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως ὅταν παραστῇ τοιαύτη ἀνάγκη. Διότι εἶναι εὐνόητον ὅτι διὰ τὴν ἐπισκέπτριαν Κυρίαν, ἢ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν της τὴν περιοχὴν, δὲν θὰ χροιάζεται καὶ τόσον τὸ δελτίον ἀφοῦ ἡ οἰκογενειακὴ κατάσταση θὰ καταστῇ εἰς αὐτὴν σὺν τῷ χρόνῳ γνω-

στή και η επισκέπτρια Κυρία θα συγκρατηῖ ἀπὸ μνήμης κατόπιν τῶν συγχῶν επισκέψεών της, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα ἑκάστην οἰκογένειαν.

ε') Θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὅπως κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ἐμπνεύσωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς οἰκογενεῖας καὶ καταστήσωμεν ἀντιληπτὸν ὅτι δὲν ἀποβλέπομεν κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἰς ὠρισμένης περιπτώσεις δὲν θὰ ἀπήξει καλῶς, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ συνδεθῶμεν μαζύ των καὶ νὰ τεθῶμεν εἰς τὴν διάθεσίν των.

β') Κλάδος Ἱατρικῆς κλπ. περιθάλψεως.

29. Ὁ ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου Σύμβουλος ὑποχρεοῦται ὅπως ἅμα ὡς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, καταρτίσῃ πίνακα τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ παραρτήματος φαρμακείων μετὰ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν.

30. Ὁμοίως ὀφείλει νὰ καταρτίσῃ πίνακα τῶν ἱατρῶν, ὀδοντοῖατρῶν, μαιῶν κλπ. τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμά των εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ παραρτήματος μετὰ τῶν διευθύνσεων των ἄρ. τηλεφ. κλπ.

31. Θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν φαρμακοποιῶν, ἱατρῶν κλπ. καὶ θὰ ὑπομνήσῃ τὴν ἔκκλησιν τοῦ Μακαριωτίτου Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὴν παροχὴν δωρεάν ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐπιστράτων.

θ' ἀποστείλῃ ἐπίσης ὀνομαστικὸν πίνακα ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν, οἵτινες ἀπεδέχθησαν τὴν ἔκκλησιν, εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν.

32. Θὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ὑπάρχουν εἰς τὴν περιφέρειάν της νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν πρὸς εἰσαγωγὴν ἀσθενῶν μελῶν οἰκογενειῶν ἐπιστράτων.

33. Θὰ ἐξακριβώσῃ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ τομέως Ἱατρεία, Πολυϊατρεία, κλινικὰς κλπ. καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Διευθυντῶν αὐτῶν περὶ παροχῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως δωρεάν εἰς μέλη οἰκογενειῶν ἐπιστράτων.

34. Ὑποχρεοῦται νὰ εὐρίσκειται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ παραρτήματος καθ' ἑκάστην καὶ καθ' ὠρισμένης ὥρας ἵνα ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ κοινοῦ.

35. Λεπτομερεῖς ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἱατρῶν καὶ ἐκτελέσεως τῶν συνταγῶν καὶ τῆς ὅλης λειτουργίας τοῦ κλάδου θὰ χορηγηθοῦν προσεχῶς.

γ') Κλάδος οἰκογενειακῆς περιθάλψεως καὶ παρακολούθησεως τῶν ὑποθέσεων τῶν οἰκογενειῶν.

36. Ὁ κλάδος οὗτος περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα :

α') Ἡθικὴ ἐνίσχυσις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

β') Παροχὴ οἰκιακῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐπιστράτων.

γ') Παροχὴ ὑλικῆς συνδρομῆς.

δ') Παρακολούθησις τῶν ὑποθέσεων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

37. Ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν παροχὴν οἰκιακῆς φύσεως ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐπιστράτων δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρασχεθῶν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διότι αἱ Κυρίες γνωρίζουσι καλῶς τὸ καθήκον των τοῦτο καὶ θὰ ἀναπτύξουν ὅλην τὴν δρᾶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ.

38. Ἡ παροχὴ ὑλικῆς συνδρομῆς συνίσταται εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς ἀδυναμίαν ν' ἀντιμετωπίσουν εἰδικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν παροχὴν εἰδῶν ρευστισμοῦ κλπ. Πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἐν ἀναμονῇ ὁδηγίων τῆς Κεντρικῆς διοικήσεως δὲν θὰ ἐνεργῆται ἔρανος παρὰ τῶν παραρτημάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν τοιούτων ἀναγκῶν. Τοῦτο γίνεταί ἀναγκαῖον νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερος διότι πᾶσα διαχείρισις χρηματικῆς ἢ ὑλικῆς πρέπει νὰ εἶναι καλῶς ὀργανωμένη ὥστε νὰ ἐμπνέῃ ἀπολύτως τὴν πεποίθησιν εἰς πάντας ὅτι αἱ εἰσφοραὶ διατίθενται πράγματι διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζονται. Συνεπῶς ὅταν ἐκδηλοῦται πρόθεσις διὰ τοιαύτας εἰσφορὰς θὰ συνιστάται ὅπως αἱ εἰσφοραὶ γίνωνται διὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, διὰ τῆς ὁποίας καὶ θὰ παρέχονται αἱ ἐνισχύσεις.

39. Δοθέντος ὅτι ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς εὐπόρων οἰκογενειῶν αἱ ὁποῖαι εὐχαρίστως θὰ ἤρχοντο ἄρωγοὶ εἰς πασχούσας οἰκογενεῖας ἐπιστράτων, ἂν τὰς ἐγνώριζον, ἢ Ὑπηρεσία μας θὰ προσέφερε σπουδαίαν ὑπηρεσίαν ἂν ἔφερον ὑπ' ὄψει τῶν εὐπόρων οἰκογενειῶν τῆς περιφέρειᾶς των τὰς ἐξακριβωμένας περιπτώσεις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων τῶν ἐχουσῶν ἀνάγκην οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως. Πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν τοιούτων περιπτώσεων αἱ ἐπισκέπτριαι Κυρίες τῆς Ὑπηρεσίας θὰ ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μετὰ εὐπόρων οἰκογενειῶν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀπ' ἐϋθείας παρὰ τούτων παροχὴν ἐνισχύσεως.

Τοιοῦτοτρόπως θὰ δημιουργῆται δεσμὸς συντελεστικῶτος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

40. Ὡς πρὸς τὴν παρακολούθησιν τῶν ὑποθέσεων τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων ἐφιστάται ἰδιαίτερος ἢ προσοχὴ τῶν μελῶν τῆς Ὑπηρεσίας μας ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

α') Λὲν πρόκειται νὰ δώσωμεν λύσεις εἰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις καὶ ν' ἀναλάβωμεν εὐθύνας διὰ τὰς περιπτώσεις δυσμενοῦς λύσεως. Θὰ διευκολύνωμεν ἀπλῶς τῆς συζύγους, τὰς μητέρας, τὰς ἀδελφὰς τῶν ἐπιστράτων αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὸν καιρὸν ἢ δὲν δύνανται νὰ παρακολουθήσουν μίαν ὑπόθεσιν των ἢ νὰ λάβουν μίαν πληροφορίαν ἢ νὰ ἐπικοινωνήσουν με κάποιαν ἀρχὴν ἢ πρόσωπον κλπ.

β') Δι' ὑποθέσεις ἀπαιτούσας ἐπέμβασιν δικηγόρου θὰ διευκολύνεται ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐπιστράτου καθ' ὁδηγομένη ἢ καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἐπισκέπτριαις Κυρίας εἰς τινα τῶν δικηγόρων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ προσφέρουν δωρεάν τὰς ὑπηρεσίας των. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ παρασχεθῶν προσεχῶς λεπτομερεῖς ὁδηγίαι.

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ**

Ἡ πλήρωσις τοῦ κενοῦ τῶν εὐαγγελίων Κυριακῶν μεταξὺ τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τῆς Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΕΞΑΡΧΟΥ
Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν

Ὡς γνωστόν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατ. Ἐκκλησία ἔχει δι' ὅλου τοῦ ἔτους διπλὴν σειρὰν ἀναγνωσμάτων ἐκ τῆς Κ. Διαθήκης, τὰ εὐαγγέλια καὶ τοὺς ἀποστόλους, διὰ τὴν «Λειτουργίαν» ἢ ἀκριβέστερον διὰ τὴν μετὰ τῆς Θ. Εὐχαριστίας ἐνωθεῖσαν Τριθέτην Ὄραν.

Τὸ Ἔτος ὁμῶς ἑορταστικῶς ἔχει ἐν προκειμένῳ ὡς σημεῖον ἀφετηρίας καὶ λήξεως τὸ Πάσχα, τὸ ὁποῖον μετακινεῖται μεταξὺ τῆς 22ας Μαρτίου καὶ τῆς 25ης Ἀπριλίου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἢ μεταξὺ τῆς 4ης Ἀπριλίου καὶ τῆς 8ης Μαΐου κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον. Τοῦτο ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὸ ὅτι τὸ ἑορταστικὸν ἔτος ἔχει διάφορον μῆκος ἀπὸ τὸ κοινὸν φυσικὸν ἔτος. Καὶ ὄντως ἢ εἶναι μικρότερον αὐτοῦ κατὰ 25 ἡμέρας (24 κατὰ δίσεκτον ἔτος) ἢ εἶναι μεγαλύτερον κατὰ 27 (28 κατὰ δίσε. ἔτος) ἡμέρας³.

Ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης ἐπέρχονται μεταβολαί τινες καὶ εἰς τὴν γραμμὴν τῶν βιβλικῶν ἐκ τῆς Κ. Δ. ἀναγνωσμάτων, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ β' τμήμα (τοῦ Ματθαίου) καὶ εἰς τὸ γ' τμήμα (τοῦ Λουκᾶ)⁴. Τοῦτο συμβαίνει διότι τοῦ μὲν β' τμήματος τὸ τέρμα εἶναι σταθερὸν, ἦτοι ὁ κύκλος τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, ἐνφ ἡ ἀρχὴ μεταβάλλεται σὺν τῷ μετακινουμένῳ προηγουμένῳ Πάσχα, τοῦ δὲ γ' τμήματος (τοῦ Λουκᾶ) εἶναι μὲν σταθερὰ πῶς ἡ ἀρχή, ἀλλὰ τὸ τέρμα συμμεταβάλλεται μετὰ τοῦ μετακινουμένου ἐπομένου Πάσχα. Ἀκριβέστερον δ' εἰπεῖν, τὸ γ' τμήμα διὰ τοῦ ὀνιμιωτέρου ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ὑφίσταται ῥῆγμα εἰς τὴν Κυρ. μετὰ τὸ Φῶτα, ὅτε τὸ ὑπόλοιπον ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ τοῦ Φαρισ. προσκολλᾶται εἰς τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴν ἀροῦχτικῶς καὶ τὴν παρακολουθεῖ μετατοπιζομένην μετὰ τοῦ Πάσχα.

Τὸ ῥῆγμα ἦτοι τὸ κενὸν τοῦτο τοῦ γ' τμήματος δύναται νὰ φθάσῃ εἰς 4 Κυριακὰς κατὰ τὸ παλαιὸν

1. Πλὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἀπὸ Δευτ. μέχρι Παρασκευῆς, ὅτε ὑπάρχουν ἐκ τῆς Π. Διαθήκης ἀναγνωσματα.
2. Αἱ φράσεις «κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον» καὶ «κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον» χρησιμοποιοῦνται ὅπως ἐν τῷ συνήθει λόγῳ. Ἀκριβέστερον θὰ ἦτο «κατὰ τὸ ἐνιαυτὸν ἡμερολόγιον» καὶ «κατὰ τὴν χορῆσιν δύο ἡμερολογίων», διότι ὄντως ἡ χορῆσις τοῦ Ἰουλ. ἡμερολογίου μόνον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ Πάσχα καὶ ἡ χορῆσις τοῦ Γρηγορ. ἡμερολογίου μόνον διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς ἐπιφέρει τὴν δυσχέρειαν.
3. Βλέπ. σχετικῶς ἐν Β. Κ. Ἐξάρχου Τὸ παρ' ἡμῖν ἰσχύον σύστημα βιβλικῶν ἀναγνωσμάτων. τεύχ. Α' ἐν Ἀθήναις 1935 σελ. 25 κ. ἔξ.
4. Ὁ ὅλος κύκλος τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ χαρακτηρίζεται ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, ἔξ οὗ τὰ ἀναγνώσματα, τῶν Κυρ. οὕτω δὲ ἔχομεν 4 τμήματα, ἦτοι α' τὸ τμήμα τοῦ Ἰωάννου (τοῦ Πεντηκοσταρίου) β' τὸ τμήμα τοῦ Ματθαίου, γ' τὸ τμήμα τοῦ Λουκᾶ καὶ δ' τὸ τμήμα τοῦ Μάρκου (τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς). Βλέπ. σχετικῶς Βασ. Κ. Ἐξάρχου μν. ἔργ. σελ. 27 κ. ἔξ.

ἡμερολόγιον, εἰς 6 δὲ Κυριακὰς κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἡ δὲ μείωσις τοῦ β' τμήματος (τοῦ Ματθαίου) δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ΙΒ' Κυρ. τοῦ Ματθαίου, κατὰ τὸ Παλ. ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὴν Ι' Κυρ. κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον¹.

Τὸ ἐν τῷ γ' τμήματι σχηματιζόμενον κενόν, ἦτι τὸ μεταξὺ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ὁρίζεται ὑπὸ τῶν διαφόρων λειτουργικῶν βιβλίων νὰ πληροῦται. Ἐν ταύτῃ ἂς ἐξετάσωμεν μόνον τὸ πῶς ὁρίζεται ἡ πλήρωσις τῶν Κυριακῶν εἰς εὐαγγελικὰ ἀναγνώσματα.

(Συνεχίζεται)

1. Βλέπ. Βασ. Κ. Ἐξάρχου μν. ἔργ. σελ. 29 ἔξ. ἰδίᾳ τὸν πίνακα 5 καὶ σελ. 102 κ. ἔξ. ἰδίᾳ δὲ τὸν πίνακα 20.

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Μ. Οἰκονόμος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας

Ἀνηγγέλθη ἤδη ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ὁ θάνατος τοῦ ἐξόχου κληρικοῦ καὶ Μ. Οἰκονόμου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας καὶ προστάτημένου ἐφημερίου τῆς ἐν Μάντισσῳ τῆς Ἀγγλίας ἐλληνικῆς κοινότητος Κωνσταντίνου Καλλινίκου. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Ἀλασατοῖς τῆς Μ. Ἀσίας τῷ 1870. Ἐποδόσασεν ἐν τοῖς Σχολείοις τῶν Βρυούλλων τὰ πρῶτα γράμματα. Κατόπιν εἰσῆλθῃ εἰς τὴν γεραρὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ σεμνοῦ ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγοροῦ. Ἐκ τῆς Σχολῆς ἀπεφοίτησεν ἀρισταῦσας τῷ 1896. Τὸ πρῶτον εἰργάσθη ὡς ἱεροκήρυξ τῆς Ἐρημικεῦτικῆς Ἀδελφότητος ἢ «Ἐθιόσεια» ἐν Σμύρῃ, ἐνθα εἰδείχθη ἡ μεγάλη του ἱκανότης. Μετὰ τὸν γάμον του, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς Ἐπισκόπου Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ὅστις ἐγένετο κατόπιν Μητροπολίτης Καστορίας καὶ εἶτα Ἀμασείας. Προσελήφθη ὡς ἱερεὺς, ἱεροκήρυξ καὶ καθηγητῆς τῶν Ἱερῶν ἐν τοῖς Σχολείοις τοῦ Πέδρον τῆς Κηπόλεως.

Τῷ 1904 διορίσθη ἐφημέριος τῆς ἐν Manchester τῆς Ἀγγλίας ἐλληνικῆς κοινότητος, ἐν τῇ διέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του, διδασκῶν καὶ συγγραφεὺν.

Ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία περιέβαλεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὄφους τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου, εἶτα διὰ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ ὄρασιος καὶ σοφοῦ Ἱπομνήματος εἰς τὸν Φαλτήρα διὰ τοῦ σπανίου ὄφους τοῦ «Μεγάλου Οἰκονόμου», τὸ δὲ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον ἀνεκήρυξεν «ἐπίτιμον διδάκτορα».

Ὁ εἰς Κῆριον ἀποδημήσας ἀρχιεὺς συμμαθητῆς καὶ φίλος κληρικὸς Κωνσταντῖνος Καλλινίκος ἦτο ἐκ τῶν λογιοτέρων καὶ πολυμαθεστέρων κληρικῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἦτο δὲ ἐξόχος ἱεροκήρυξ, ἀναμνηστικῶν χρόνους εὐκελεῖς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ἐκκλησιαστικὸς ποιητῆς.

Εἰς ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ἑλληνικὰ περιοδικὰ ἐφημερίδας σοφῆς μελέτης περὶ πολλῶν ὑποκειμένων, ὡς καὶ εἰς τὰ σπουδαῖα, τῶν ὁποίων τὴν ἐκδοσὴν ἀνέλαβε τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας. Αἱ συγγραφαὶ τοῦ Μ. Οἰκονόμου Κωνσταντίνου Καλλινίκου διακρίνονται ἐπὶ πολυμαθεῖα καὶ εὐσεβεῖα διαδυτάτη καὶ συντηρητικότητι καὶ δὴ γλαφυρότητι.

Εἰσράξεται συγγραφεὺν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἀσθελεῖς καὶ νοσηρὸς καὶ τὰς ἡμέρας ἐλέπων κεκλιμένος ὡσεὶ σκιά, «γέρον ἀνοχίς».

Πολλὰκις μοι ἔγραψε παρακινούμενος περὶ τῆς ἀσθενείας του, ἀλλὰ κατόπιν ἐξεδήθεο σοφὸν ἔργον, ἐν ᾧ ἔγραψεν ὅτι καὶ μίαν ἐπιστολὴν δὲν δύναται νὰ γράψῃ.

Τὸ γερὸν σῶμα παραδίδεται τῇ γῆ, πεφιλημένη ἴσα τῇ Ἑλλάδι, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ καὶ αἱ ἀρεταὶ καὶ τὸ ὄνομα ζῆσονται εἰς γενεὰς γενεῶν (Σειρ. λθ', 9), διότι αἱ συγγραφαὶ αὐτοῦ εἶνε ἀρπρεπέστατα μνημεῖα τῆς σοφίας καὶ πίστεως καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος καὶ Ὁρθοδόξου φρονήματος. «Centum potiora signis» κατὰ τὸν Ρωμαίων λυ-

ρικόν (ἦτοι ἕκαστον ἀνδριάντων καλλίτερος) ('Ορατ. φθῆ. IV, 11, 12). Εἶη ἀγῆρως ἡ μνήμη τοῦ φίλου καὶ ἐξόχου κληρικοῦ Κωνσταντίνου Καλλινίκου, Μ. Οἰκονόμου τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

† Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Καιρὸς θυσιῶν.

Ἡ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Πολέμου ἰδρυθεῖσα παρὰ τῆ Ἀρχιεπισκοπῆ Ἀθηνῶν Ὑπηρεσία Προνοίας Στρατευομένων, περὶ ἧς ὁμιλοῦμεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ, παρέχει τοῖς ἐδλαβεστάτοις ἐφημερίοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ πληρώματι καὶ ἐπισημοτέραν οὕτως εἰπεῖν εὐκαιρίαν ὅπως παράσχωσι τὴν συνεργασίαν αὐτῶν ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι. Ἐκ τῆς μέχρι σήμερον λειτουργίας τῆς νεοσυστάτου ταύτης ὑπηρεσίας παρέχεται ἤδη ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς πλεοναζούσης ἐτοιμότητος πρὸς θυσίαν. Συγκινητικὸν αὐτόχρημα εἶναι τὸ θέαμα τῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας προσερχομένων καὶ δηλούντων ὅτι προσφέρονται ἢ ἀναλάβουσι σπουδαῖα βάρη, ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῶν κατὰ κανόνα, τοῦτο δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἀπλότητι, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ καταβολῆς μιᾶς δραχμῆς! Ὑπάρχει—καὶ δῶμεν δόξαν τῷ Θεῷ δι' αὐτὸ—πλήρως ἡ συναίσθησις τῶν ἰδιαζόντων καθηκόντων αἵτινα αἱ περιστάσεις καὶ αἱ θυσίαι τῶν ἐν ὅπλοις ἀδελφῶν ἡμῶν ἐπιβάλλουσι.

Ζητῶμεν ὁμῶς τὰ βελτίω. Ἐν τῇ καθηγιασμένῃ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ χαρμοσύνῳ, ἀπὸ βαθυτέρας ἀπόψεως, ὁδῷ τῆς θυσίας, τὸ τέραμα τῆς ὁποίας μόνον ἡ σταυρική τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ θυσία καθορίζει, ὑπάρχει ἀκόμη διάστημα μέγα ὅπως διανυθῆ. Οὐδείς ἄς μείνῃ ἔξω τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐορτῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ πλησίον ἐργαζομένων. Καὶ ἕκαστος ἄς ζητῇ ἔτι μᾶλλον νὰ αἰσθανθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν «ἰλαρὸν δότην» μυστικὴν ἐπιβράβεισιν τῆς Θεῆς ἀγάπης.

Τὸ κῆμα τῆς Πίστεως.

Τὴν πρωτὰν τῆς ἐπομένης τῆς καταλήψεως τῆς Κορυθαῖας ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Λονδίνου, συνοψίζων τὰ περὶ τῆς πίστεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸ θαῦμα τῆς ἀπὸ Θεοῦ βοηθείας εἰς τὸν προκείμενον τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἀγῶνα μετέδιδε τὰ ἑξῆς: «Ἀπὸ τῆς ἐνάγκης τοῦ ὑπόλου καὶ ἀδικαιολογήτου πολέμου, τὸν ὁποῖον ἡ ἀρπακτικὴ πλεονεξία ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μία βαθεῖα πίστις ἐνεψύχων καὶ ἐνέπνεε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὁλόκληρον: «Ἡ Παναγία θὰ κάμῃ τὸ θαῦμά της!». Δὲν ἠμποροῦσε νὰ λησμονήσῃ ὁ λαὸς αὐτός, ὅτι τὴν 15ην Αὐγούστου, τὴν ἡμέραν τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος ἐορτάζει ὡς ἐορτὴν τῆς Παναγίας, ἡ Ἰταλία ἔκαμεν ἕναρξιν τῆς ἐπιθέσεώς της ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, στέλλουσα ἕνα ὑποβρυχίον τῆς νὰ τορπιλλίσῃ πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Τήνου τὸ εὐδρομον «Ἑλλη», ἕνα πολεμικὸν οὐδετέρας Δανάεως, τὸ ὁποῖον ἠγκυροβολημένον, σηματοστόλιστον, ἀποβιβάζον τὸ τιμητικὸν ἄγημα, συμμετεῖχεν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸν Πανελληνιον ἐορτασμὸν τῆς Μεγαλόχαρης τῆς Τήνου.

Μὲ τὴν βαθεῖαν καὶ πατροπαράδοτον θρησκευτικότητά του, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐλησμόνησε τὸ ἀνοσιούρημα αὐτό. Καὶ ἡ πεποίθησις του, ὅτι ἡ Παναγία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφήσῃ ἀτιμώρητον ἕνα τοιοῦτον ἔγκλημα, ἐγγιναν-

τῶν, ἀφ' ἧς στιγμῆς προσετέθη τὸ δεύτερον ἔγκλημα, τοῦ ἀπεριγράπτου νυκτερινοῦ τελεσιγράφου. Ἀναμένων τὴν ἀμέσως ἐπομένην ἐορτὴν τῆς Παναγίας, τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἦτο πεπεισμένος, ὅτι θὰ ἐπληρῶντο τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο. Χίλια δύο θαύματα, ὅπτασαι, ὄνειρα, σχετιζόμενα μὲ τὴν Παναγίαν, διεδίδοντο ἀστραλαιῶς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον περιπολία Ἑλλήνων στρατιωτῶν εὐρέθῃ αἰφνιδίως τὴν νύκτα πρὸ μιᾶς μαυροφύρας, ἡ ὁποία μόλις διεκρίνεται τὴν νύκτα μέσα εἰς τὸ σκοτεινὸν δάσος. Ὅταν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς περιπόλου ἐφώνησε «τίς εἶ;», ἡ μαυροφύρα ἐσήκωσε τὸ πέπλον τῆς καὶ ἐφάνη τὸ ἀκτινοβόλον πρόσωπον τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἔλεγε: «Παιδιά εἶμαι μαζὶ σας».

Ἄκουον ὅλα αὐτὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ἐπίστευεν ἀκραδάντως, ὅτι ἡ Παναγία θὰ ἔκαμνε τὸ θαῦμά της, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς προχθῆς Πέμπτης. Ἀκόμη καὶ οἱ πλεον δύσπιστοι συνεκινούνητο. Ἐνας στρατιώτης ἔγραφε στὴ γυναῖκά του: «Δὲν θέλω νὰ μοῦ στειλῆς φανέλλες καὶ κάλτσες. Προτιμῶ νὰ μοῦ φτιάξῃς καὶ νὰ μοῦ στειλῆς μιὰ σημαῖα. Στὸ μέσον τῆς θὰ βάλῃς τὸν Ντίνο νὰ μοῦ ζωγραφίσῃ μιὰ Παναγία τῆς Τήνου. Θέλω νὰ τὴν χάρισω σὺ τὸ λόχου μου. Θὰ παραξενεύσῃς γιατί δὲν με ἤξερες γιὰ θρησκῶ, ἀλλὰ ἀπ' ὅσα βλέπουν τὰ μάτια μου, πιστεύω καὶ ἐγὼ, ὅτι μία θεϊκὴ δύναμις συντροφεύει τὸ στρατὸ μας. Ἄλλως τε, πῶς μποροῦσα νὰ μείνω μόνος ἐγὼ ἀσυγκλήτους μέσα στὸ κῆμα τῆς πίστεως, ποῦ ἔχει ὅλος ὁ στρατός μας πρὸς τὴν Παναγία τῆς Τήνου;».

Καὶ ὅταν ἐφθασεν ἡ ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ὅταν ἀνεκοινώθησαν τὸ πρῶτὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης αἱ νέαι μεγάλαι νίκαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅταν διεσπάρθη τὸ μέτωπον τῶν Ἰταλῶν εἰς τὴν Πίνδον καὶ ἐκάμφθη ἡ πείσμων ἐνδεκαήμερος ἀντίστασις των εἰς τὴν Κορυθαῖαν, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴ πιστεύσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅτι ἡ Μεγαλόχαρη ἔκαμε τὸ θαῦμά της;».

Κακοφωνιῶν ἐπανόρθωσις.

Ἐπέπρωτο ὁ ἦχος τῶν βομβῶν καὶ τῶν τηλεβόλων πρὸς τὸν βόμβον τῶν βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων ἀναμειγνύμενος νὰ ἐπανορθώσῃ κακοφωνίας τινάς, αἱ ὁποῖαι ἐξηκολούθουν ἀκόμη καὶ κατὰ τῆς πρωτῆς ἡμέρας τοῦ πολέμου νὰ ἀκούωνται. Ὁδῖο χρονογράφος ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος τὴν πρωτὴν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἑβδομάδα, ἀποχαυρετῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν του τοὺς ἀναχωροῦντας διὰ τὸ Μέτωπον στρατιώτας, ὡς ἀποκρουστικὴ ἐν μέσῳ τῆς ἀνθήσεως τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως παραφωνία, ἔγραψεν εὐχόμενος νὰ εἶναι «οἱ θεοὶ (προσέξατε τὸν πληθυντικόν!) μαζὺ τοὺς». Ἦρκεσαν ὁμῶς ὁ χρονογράφος οὗτος νὰ βαπτισθῇ εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς τοῦ Μετώπου, εἰς ὃ μετέβη ὡς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος του, διὰ νὰ γράφῃ μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας, περιγράφων ἐπιδρομὴν ἐχθρικοῦ ἀεροπλάνου: «Μένουμε σιωπηλοὶ καὶ ἀκίνητοι. Τὸ χέρι πηγαίνει αὐτομάτως σὲ κάποιο φυλακτό, ποῦ μιὰ προσφιλῆς ὑπαρξίς μου χάρισε ὅταν ἔφηνε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Ὁ Θεὸς βοηθός. Βοήθησε καὶ σήμερον ὁ Θεός. Ἀπομακρύνθησαν τὰ ἀεροπλάνα». Δὲν ἤρκεσαν, δηλαδὴ, «οἱ θεοὶ» του, ἵνα παράσχωσι εἰς αὐτὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας ἐναντί τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. Προφανῶς ἦσαν κλειδωμένοι εἰς τὸ σφράγιον τοῦ γραφείου του ἐν Ἀθήναις, μὴ ἀνιέχοντες εἰς τὴν τάλαιπωρία τῶν πρώτων γραμμῶν τοῦ Μετώπου.

* Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Βατικανοῦ, ἀπαντῶν πρὸ ἡμερῶν εἰς ἄρθρον τῆς Ἰσπανικῆς ἐφημερίδος «Ἀλκαζάρ»

ἀνῆρσε τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτῆς περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐθνικοσιαλισμὸς δὲν ἀντίκειται πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν. Ὁ ἐθνικοσιαλισμὸς, ἐδεδείχθη, εἶναι ἀκαθάρτα ἀντιχριστιανικὸς, ἵνα δὲ πεισθῇ τις περὶ τούτου ἀρκεῖ νὰ μελετήσῃ τὴν κοσμοθεωρίαν του.

Βέλγος πάστορ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν «Οἰκουμένην Ἰππυρσῶν Τύπου καὶ Πληροφοριῶν» ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν ἐν Βελγίῳ: «Ζῶμεν καὶ ἀναμένομεν μεθ' ὑπομονῆς τὸ τέλος τῆς καταγίδος ἧτις ἐπλήξῃ τὴν Πατρίδα ἡμῶν. Ὑποφύρομεν ἀπὸ ἀπόλυτον ἀπομόνωσιν, οὐδεμίαν ἐφημερίδα ἀναγινώσκουμεν, ἐλαχίστας ἐπιστολάς λαμβάνομεν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οὐδὲν δυνάμεν πράγματι νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἀνορθώσῃ ἡμᾶς. Καίτοι ὕλικῶς δύσκολος ἡ ζωὴ ἡμῶν, εἶναι ἐν τούτοις πρὸς τὸ παρόν, μᾶλλον ἡσυχος. Οἱ περιορισμοὶ περιφίγγονται περὶ ἡμᾶς ὀλονὲν περισσότερον.»

Τὸ γαλλικὸν θρησκευτικὸν Περιοδικὸν «Ἠχώ τοῦ Ὁρους», ἐν ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰππομονὴ ἐν ταῖς θλίψεσιν» γράφει καὶ τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἐν Γαλλίᾳ Χριστιανῶν: «Διὰ τὸν Χριστιανὸν δὲν ὑπάρχει παρά ἡ ὑπομονὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὑπομένειν, κατὰ τοὺς θλιβεροὺς τούτους μῆνας τοῦ 1940, σημαίνει ζῆν ἐν τῇ ὑπομονῇ τοῦ Κυρίου. Ὑπομένειν, σημαίνει ἐκπλήρωσιν, ἄνευ ἐξάψεων ἢ καταπτώσεων, τῶν καθηκόντων ἅτινα ὁ Κύριος ἐπιβάλλει ἡμῖν, διὰ τῶν δυνάμεων ἃς παρέχει. Ὑπομένειν σημαίνει ὅτι ἀποδεχόμεθα, νὰ μὴ γνωρίζομεν, νὰ μὴ ἐννοῶμεν, νὰ μὴ εἶμεθα κύριοι τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὅτι ἀποδεχόμεθα νὰ ἀναμένομεν καὶ νὰ ὑπακούομεν. Ὑπομένειν σημαίνει: γινώσκω τὸ ὅτι ἀπεσπάρσθημεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ ὅτι μεταφέρθημεν ἐπὶ ἐτέρου πεδίου, τοῦ πεδίου τῆς Βασιλείας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.»

ΧΡΟΝΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερὰ Σύνοδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δέκασε τὰς ἐργασίας αὐτῆς τῇ 28 π. μηνός, ἵνα δοθῇ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς ὁ καιρὸς νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου των.

— Τῇ χθὲς Παρασκευῇ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἀπὸ ἡμερῶν τινῶν ἐν τῇ Πολυκλιτικῇ Ἀθηνῶν νοσηλευόμενος Μητροπολίτης Μαρωνας Σπυρίδων. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐτελέσθη σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εἰρήνης χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου ἐκ προσώπου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐπόντος τὰ δέοντα.

— Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς ΕΟΝ κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35502 καὶ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Διαταγῆς αὐτῆς καθώρισεν, ὅπως «τοῦ λοιποῦ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ὡσάκις λαμβάνει χώραν, γένηται μόνον κατὰ Κυριακὴν καὶ οὐχὶ Σάββατον, κατὰ τὰ λοιπὰ παραμενοῦσης ἐν ἰσχύϊ προγενεστέρως σχετικῆς διαταγῆς».

— Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 830 καὶ ἀπὸ 27 Σεβρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπέρριψεν τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀσκηθεῖσαν προσφυγὴν ὑπὸ τοῦ ποτὲ Ἱερομονάχου Μεθοδίου Παπαδημητρίου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 293140 τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς ἐπεβλήθη αὐτῷ ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐπὶ πᾶσι ἰδίου θυσιαστηρίου διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς τοὺς λεγομένους Παλαιομερολογίτας, διότι ἡ πρόσβαλλομένη ἀπόφασις, οὕσα καθαρῶς ἐκκλησιαστικῆς Δικαστικῆς φύσεως καὶ οὐχὶ διοικητικῆς, ἐκφεύγει τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι τὰ δικαστικὰ μέλη τῶν τε Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ ΟΔΕΠ θὰ διορίζωνται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ

τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, συνφθὰ τῷ ὑπ' ἀριθ. 838)1937 Ἀναγκ. Νόμῳ «Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ τῶν δικαστικῶν εἰς Συμβούλια ἢ Κρατικὰς Ἐπιτροπὰς».

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Καθ' ἡμέραν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβαίνει εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα ἐπισκέπτεται τοὺς ἐκ τοῦ πολεμικοῦ μετώπου κομιζομένους τραυματίας, ἐπιδίδων ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὴν Κατὴν Διαθήκην καὶ μικρὸν σταυρόν. Ἄχρι τοῦδε ἐπεσκέψατο πάντας τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ τραυματίας ὡς καὶ τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ τοὺς ἐκ τῶν Ἰταλῶν αἰχμαλώτων τσιούτους, ἐπιδαψιλεύσας αὐτοῖς τὴν στοργὴν καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας.

— Συνήλθον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, οἱ Τομεάρχαι Ἱερεῖς, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῶν κατ' ἐνορίας Ἐπιτροπῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὀργανώσεως Ὑπηρεσίας Προνοίας Στρατευομένων.

— Ἄμα τῷ εὐφροσύνῳ ἀγγέλματι τῆς ὑπὸ τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἠρωϊκοῦ ἡμῶν στρατοῦ ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυθῆς ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐνετείλατο πανηγυρικὴν ἐπὶ μίαν ὥραν κωδωνοκρουσίαν, ἐν ἅπασιν τοῖς Ἱ. Ναοῖς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὀλίγον δὲ βραδύτερον ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ἐνθα, μετὰ δοξολογίαν καὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους, ὁ Μακαριώτατος ἐδεήθη ὑπὲρ κράτους καὶ νίκης τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων ἀδελφῶν καὶ ὀμίλησεν ἐπικαιρῶς πρὸς τὰ κατακλύσαντα τὸν Ἱ. Ναον πλήθη, ἐξάρας τὴν σημασίαν τῶν ἠρωϊκῶν κατορθωμάτων τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ἐν οἷς διαπιστοῦται κατηγορηματικῇ καὶ ἀναμφισβήτητος ἡ βοήθεια τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, πρὸς ὃν ὀφείλομεν, πλὴν τῆς εὐγνωμοσύνης, ἀμέριστον τοῦ λοιποῦ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ὑπακοήν.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, μεταβὰς εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσης Ἀλίκης ἰδρυθεῖσης «Φιλοστράτου Ἀδελφότητος», συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Β. Υ. ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ προοδὸν τοῦ ἔργου τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος.

— Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέσχε τῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεδρίας τῆς Γ' τάξεως πρὸς ἀνάδειξιν Ἀντιπροέδρου. Ὡσαύτως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέσχε καὶ τῆς πρὸς ἐκλογὴν Προέδρου διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος συνεδρίας τοῦ ὅλου ὅλου Σώματος. Ἡ Γ' τάξις τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλεξε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιπρόεδρον αὐτῆς, ὅστις κατὰ τὸν Κανονισμὸν, εἶναι ὁ Πρόεδρος διὰ τὸ ἐπιπὸν ἔτος.

— Ὁ ἐν Πειραιεὶ βιομήχανος κ. Εὐάγγελος Μυτιληναῖος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὸν ἐκ δέκα δωματίων τελευταῖον ὄροφον τῆς τριωρόφου οἰκίας αὐτοῦ, ἐνθα ἐγκατεστάθησαν αἱ διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίξ Γραφεῖα τῆς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἰδρυθεῖσης Ὑπηρεσίας Προνοίας Στρατευομένων.

— Τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ φερωνύμῳ Ἱ. Ναῷ, ἐτέλεσε δὲ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου Πευκακίων, τῇ δὲ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου Νικαίας, ἐνθα καὶ ὀμίλησε πρὸς τὰ κατακλύσαντα τὸν Ἱ. Ναον πλήθη, ἐξ ὧν μέγας ἀρτήθη, πρὸς τῆς εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ, ἐβίου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τραπεζοῦντος.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη καὶ συνελυτήθη τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἠρωϊκῶς πεσόντος ἀνθυποσημηγαυοῦ Φρειδερίκου Κατάσου, εἰς μνήμην τοῦ ὁποῖου ἐδωρήσατο τῇ οἰκογενείᾳ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ εἰκόνα τῆς Παναγίας Γλυκοφιλόσους.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἠλόγησε τὴν ἑναρξιν τῶν

Λαϊκών Συστατίων τῶν ἐστίων Βαρβακείου καὶ Πλάκας.

— Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἀπελευθερώσει τοῦ Ἀργυροκάστρου ὁ Μακρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐνετείλατο πανηγυρικὴν ἐπὶ ὧραν κωδωνοκρουσίαν, ὥρισε δ' ὅπως μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Δευτέρας τελεσθῆ Ἀπολογία καὶ ἀναπεμφθῶσιν δεήσεις εἰς ἄπαντας τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ Ἀθηνῶν Δοξολογίαν ἐχοροστατήσεν, ὁμιλήσας πρὸς τὸ πικρὸν ἐκκλησίασμα ὁ Μακρ. Ἀρχιεπίσκοπος. Παρῆσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μυτιλήνης καὶ Κηρυνείας, ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων.

— Κατ' ἐντολὴν τοῦ Μακρ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου τῇ 17 π. μηνὸς ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἱ. ναῷ ἁγ. Κωνσταντίνου (Ὀμονοίας) χειροτονήσεν εἰς πρεσβύτερον τὸν τέως διευθυντὴν τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ ὄρφανοτροφείου κ. Ἰωάννην Σ. Ράμφον, πρῶτον ἠρώτησεν αὐτοῦ καὶ ἀντιφωνήσαντος τοῦ τελεταρχῆντος ἱεράρχου. Ὁ νεοχειροτόνητος πρεσβύτερος, πτυχιούχος τῆς Θεολογίας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διευθύνων κατ' ἀρχάς τὸ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ Κανισκέρην ὄρφανοτροφεῖον, ἐπὶ δεκαετίαν δε καὶ πλέον μετ' ἐξαιρετικῆς ἡλικίας καὶ τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ ὄρφανοτροφεῖον, πλαιτηθεὶς πρὸ διμήνου τῆς διευθύνσεώς του, οὗ τὸ ὑπὸ τῷ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακρ. Ἀρχιεπισκόπου Δ. Συμβουλίου τῇ προτάσει τῆς Α. Μ. ἐξέφρασαν τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδοκίμον ὑπηρεσίαν του. Ὁ αἰδ. κ. Ἰωάννης Ράμφος, παλαιὸν αὐτοῦ ἐκκληρῶν πόθον πρὸ διμήνου ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου, ἐντολῇ τοῦ Μακρ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐκλεγείν δ' εἶτα τακτικῶς ἐφημέριος τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἱ. ναοῦ τῆς Ἐυαγγελιστρίας, διωμίση καὶ προϊστάμενος εἰς τὴν θεοὶν ταύτην ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος.

ΡΩΜΑ-Ι.ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Γαλλίᾳ διενεργηθεὶς τελευταίως ἔρανος πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἱεραποστολῶν ἀπέφερε σημαντικώτατα ποσά, ἐλάχιστα μόνον ὑπολειπόμενα τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἔρανου τοῦ ἐνεργηθέντος πέρυσι. Οὕτως εἰς τὰ Συμβούλια Παρισίων καὶ Λυδῶν ἐδόθησαν 10.500.000 γαλλ. φράγκων, ἧτοι μόνον 1.200.000 φρ. ὀλιγωτέρα τῶν δοθέντων πέρυσι. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἄρ' ἐνός μὲν τὴν σταθερότητα τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιτελοῦν τὸ καθήκον αὐτῶν ἀκόμη καὶ ἐν μέσῳ τῶν μάλλον ἀντιξέων περιστάσεων, ἄρ' ἐτέρου δὲ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου πρόνοιαν περὶ τῶν πιστῶν Αὐτοῦ, εἰς οὓς ἐπιδαφιλεῖται τὰ ἀγαθὰ του, ἀκόμη καὶ εἰς ἐποχὰς στερήσεων καὶ ποικίλων δεινῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Φλαβίου Ἰωσήπου κατ' Ἀπίωνος λόγος Β, Ἀρχαίον κείμενον μετάφρασις καὶ σημειώσεις, Βασ. Μ. Βέλλα, καθ' ἡγήτοσ' τοῦ Πανεπιστημίου, Ἐν Ἀθήναις 1939.

Βασ. Μ. Βέλλα, Τὸ χωρίον Ἡσαίου 9,5 κατὰ τοὺς Ὁ, ἀνάτυπον ἐκ τῆς Ἑσσαρακονταετηρίδος Θεοφίλου Βορέα, Ἐν Ἀθήναις 1939.

Τοῦ αὐτοῦ, Ὁρθοκεντρικαὶ προσωπικότητες τῆς Π. Α., Τεύχος Δ' (τελευταίον), Ὁ Προφήτης Ἰερμίας, Ἐν Ἀθήναις 1940.

Μητροπ. Ευθης Ἰωάννη Μαυριανῶν, Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μοσχοπόλεως, Α' Ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ Κώδικα 1630—1875, Ἐν Ἀθήναις 1939.

Πρακτικὰ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἐτῶν 1936—1938, περίοδος τρίτη, τόμος τέταρτος, ἀνατύπωσις ἐκ τῶν «Byzantinisch—neugriechischen Jahrbüchern» τμ. ΙΑ' (1937—1938), Ἐν Ἀθήναις 1939.

Ἀρχιμ. Ἐμμ. Ἰω. Καρπαθίου, Ἐξομολογητῆριον, τόμος πρῶτος, θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Ἐξομολογήσεως, ἐν Ἀθήναις 1940.

Ἀρχιμ. Λουκιανῶν Δεπουῶντη Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φαναριόφρατων, «Ἡ ἐπὶ τῆς Πίνδου Ἱερά Μονὴ Σπηλιᾶς», Ἀθήναι 1940, Τύποις «Φοίνικας».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Προκειμένου νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς Ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος—Πλάκας, προσκαλοῦμεν τοὺς δουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ τὰ νόμιμα προσόντα ἵνα καταλάβωσι ταύτην, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης σχετικῆς αἰτήσεως μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Α. Νόμου 2200)1940, ἐπιζομένων πιστοποιητικῶν διὰ τὸ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Νοεμβρίου 1940.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσάνθος

Ἱερά Μητρόπολις Κορινθίας

Καλοῦνται οἱ βουλομένοι νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις ἐφημερίου ἱερέως ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς 1) Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆς ἐνορίας Ἀσσοῦ καὶ 2) Ἐυαγγελισμῶς τῆς Θεοτόκου τῆς ἐνορίας Ἐυαγγελιστρίας, ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200)1940 προσκεπόμενα πιστοποιητικὰ, ἐντός ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης πρὸς ἀνακήρυσιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων ἱερέων ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἐνορίαις. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1940. † Ὁ Κορινθίας Μιχαὴλ

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσιν α, κεναὶ θέσεις ἐφημερίων 1) ἁγίου Χαλαράμπου Θεοδῆ, 2) Προφήτου Ἠλιοῦ Τοπόλιας καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας κατὰ τὸ ἀρθρον 47 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200 ἔχοντας τὰ πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν δι' αἰτήσεώς των, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν ἀρθρῳ 18 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, προκειμένου περὶ ἀνακηρύξεως ὑποψηφίων. Ἐν Λεβαδίᾳ τῇ 9 Ἰουλίου 1940. † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνεσιος.

Ἱ. Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ ὁπ' ἀριθ. 2200)1940 Ἀναγκ. Νόμου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατευθῶσιν, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ προσόντων αὐτῶν, ὡς καὶ πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν χηρευουσῶν θέσεων Α' ἐν τῇ πόλει τοῦ Πύργου 1) Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου.—Β' ἐν τοῖς χωρίοις 1) Κλεβῆς, 2) Κέντρον, 3) Λάττα, 4) Μουριάς, 5) Οἰνός, 6) Ροδιάτας, ὡς καὶ ὑποψηφίων Διακόνων 1) Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου (Αρκαλιᾶδος (πόλεως) καὶ 2) Νεμύτας (χωρίου). Ἐν Πύργῳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1940. † Ὁ Ἡλείας Ἀντώνιος

Ἱερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Συνεπῶς τῷ ἀρθρῳ 16 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2200 καλοῦμεν τοὺς δουλομένους ὅπως μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου ὑποβάλλωσι μετὰ τῶν νόμιμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφύτητας πρὸς συμμετοχὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως τακτικῶς ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Λαφνίον τ. δ. Κροκεῶν. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 30 Νοεμβρίου 1940.

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονύσιος

Ἱ. Μητρόπολις Φλωρίνης

Χηρευούσης τῆς θέσεως τακτικῶς ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Ἐνοῦ Νεροῦ, προσκαλοῦμεν τοὺς δουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν ἀνωτέρω ὀργανικὴν θέσιν τακτικῶς ἐφημερίου καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὀριζόμενα ἔγγραφα. Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 22ῃ Νοεμβρίου 1940. † Ὁ Φλωρίνης Βασίλειος.

Ἐπελάματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικήταν Σταθεροῦλον, ὅπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ἃ ἀποστέλλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΣΗΣ

Γυμνασίον «Φοίνικας» Δουσανίου 4.—Τηλ. 51 229